

เศรษฐีกับชาวนา

-นิทานจากประเทศโมร็อกโค

นานมาแล้ว ไกลแสนไกล กลางทะเลทรายใหญ่และเงียบสงบแห่งหนึ่ง ยังมีเมืองอาหรับเล็กๆเมืองหนึ่ง กลางเมืองมี ตลาดแห่งหนึ่ง – ที่นี่เป็นสถานที่ค้าขายขนาดใหญ่ ที่ผู้คนมาชุมนุมจับจ่ายซื้อของ ตลาดนี้มีถนนและตรอกซอก ซอยแคบ ๆ หลายพันสายแต่ละตรอกซอกซอยเต็มไปด้วยสีสันมากมายตามร้านค้าจำนวนนับพัน ที่ผู้คนสามารถซื้อ สิ่งของได้สารพัดอย่าง

For lenge, lenge siden, langt, langt borte, midt i en stor og stille ørken, var det en liten arabisk by. Midt i byen var det en basar – en stor markeds plass der folk samlet seg for å handle. Basaren hadde tusenvis av trange gater og smug. I hvert eneste smug var det tusenvis av fargerike butikker der man kunne kjøpe alt mellom himmel og jord.

อยู่มาวันหนึ่ง ท่ามกลางกลุ่มคนมากมายที่นี่ มีชายเศรษฐีคนหนึ่งได้ออกมาเดินเล่น เขาแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่สวยงามและมีราคาแพง เสื้อคลุมตัวยาวของเขาทำจากผ้าไหมจากประเทศจีน ใส่สร้อยคอทองคำจากประเทศเปอร์เซีย และสวมแหวนเพชรจากประเทศอินเดีย ชายเศรษฐีผู้นี้เดินราวกับเป็นนกยูง จมูกชี้ขึ้นฟ้าและยัดหน้าอกขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ปล่อยให้เสื้อคลุมตัวยาวนั้นลากไปกับพื้นดิน

“ระวังด้วย ระวังด้วย!” คนหนึ่งตะโกนบอก ทันใดนั้นเศรษฐีก็มองเห็นชาวนายากจนคนหนึ่งกำลังเดินอย่างรวดเร็วตรงมาที่เขา ชาวนาผู้นั้นแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่สกปรกและขาดรุ่งริ่ง บนหลังของเขามีท่อนพินมัดใหญ่และหนักมาก จนเขาต้องเดินหลังงอและไม่สามารถมองเห็นคนอื่นที่อยู่ข้างหน้าเขาได้

เพื่อไม่ให้เดินชนคนอื่น ๆ เขาจึงกะโกน “ระวังด้วย ระวังด้วย!” ทุกคนขยับหลีกเลี่ยงให้ชาวนา ยกเว้นคนเดียว-เขาคือชายเศรษฐีนั่นเอง “ทำไมข้าต้องหลีกเลี่ยงให้ชาวนาจนๆคนหนึ่ง ที่ใส่เสื้อผ้าขาดรุ่งริ่งด้วย” เศรษฐีคิดและยังคงยืนขวางทาง

Her inne i folkemengden var det en rik mann som gikk tur. Han hadde på seg fine og dyre klær; en lang silkekåpe fra Kina, gullkjede fra Persia, og diamantring fra India. Den rike mannen gikk som en påfugl, med nesa høyt i været og hevet bryst, mens han lot den lange kåpen dras langs bakken.

«Pass deg, pass deg!» Plutselig så mannen en fattig bonde som kom raskt mot han. Bonden hadde på seg møkkete og slitte klær. På ryggen bar han en stor og tung bunt med fyringsved. Bonden gikk med bøyd rygg og kunne ikke se folk foran seg. Så for å ikke komme bort i noen ropte han: «Pass deg, pass deg!» Alle folk flyttet seg, bortsett fra den rike mannen. «Hvorfor skal jeg flytte meg for en fattig bonde med ødelagte klær?» tenkte rikmannen og stod i veien.

ทันใดนั้นเอง ชาวนาก็เดินชนเข้ากับเศรษฐีอย่างจัง เศรษฐีล้มลงและท่อนพินทั้งมัดก็ตกลงทับตัวเขา
ด้วย ชายเศรษฐีลงไปแช่อยู่ในโคลน และเสื้อผ้าอันสวยงามของเขาก็พังเสียหาย

Plutselig krasjet bonden med den rike mannen. Rikmannen falt ned og ved-bunten falt over ham. Han ble dynket ned i gjørme og de fine klærne hans ble ødelagt.

“นี่ แกต้องจ่ายค่าเสียหายกับสิ่งที่แกทำนะ” ชายเศรษฐีร้องตะโกนอย่างโมโห “มากับข้า!” เศรษฐีจับคอเสื้อของ ชาวนาและลากชาวนาไปหาผู้พิพากษาประจำเมือง

«Dette skal du betale for!» skrek den rike mannen sint. «Bli med meg!» Rikmannen tok tak i bondens krage og dro ham med seg til byens dommer.

ภายในศาล เศรษฐีเล่าว่าเขากำลังเดินไปรอบ ๆ ตลาด และไม่ได้ยินเสียงอะไรเลยตอนชาวนามาเดินตรงเข้ามาหาเขา เพราะชาวนามีไม่ได้ส่งสัญญาณเตือนให้เขาทราบ “ ชาวนางใจทำลายเสื้อผ้าของข้า” เศรษฐีกล่าว “ แล้วทำไมชาวนามีต้องทำแบบนั้นด้วยล่ะ” ผู้พิพากษากล่าว “ชาวนามีจกข้าเพราะข้ามีเสื้อผ้าที่สวยงามกว่าเขา” เศรษฐีตอบ จากนั้นผู้พิพากษาก็ถามชาวนามี: “ทำไมเจ้าถึงทำลายเสื้อผ้าของเศรษฐี?”

ชาวนามีได้แต่ยืนนิ่งและไม่พูดอะไรแม้แต่คำเดียว

“ เจ้าไม่ได้ยินหรือ ทำไมเจ้าถึงทำลายเสื้อผ้าของเศรษฐี?” ผู้พิพากษากล่าวซ้ำอีกครั้ง ชาวนามียังคงไม่พูดอะไร

“ฉันขอถามอีกครั้ง ว่าทำไมเจ้าถึงทำลายเสื้อผ้าของเศรษฐี?” ผู้พิพากษากล่าวเสียงดังด้วยความรำคาญ แต่ก็ยังคงไม่มีแม้แต่เสียงอึกจากปากชาวนามีเช่นเดิม

จากนั้นผู้พิพากษาจึงหันไปหาชายเศรษฐีและพูดด้วยความหงุดหงิดว่า “คุณไม่เห็นหรือว่าชาวนามีผู้นี้เป็นไป? ท่านจะเรียกร้องจากคนที่พูดไม่ได้ ให้เขาส่งสัญญาณเตือนเพื่อให้ท่านรู้ได้อย่างไร” ผู้พิพากษากล่าว

I retten fortalte den rike mannen at han gikk rundt på basaren og hørte ingen ting da bonden kom mot han, fordi bonden ikke varslet han. «Bonden ødela mine klær med vilje,» sa den rike mannen. «Hvorfor skulle bonden gjøre noe slikt?» spurte dommeren. «Fordi bonden var sjalu på meg som har finere klær enn ham,» svarte rikmannen.

Deretter spurte dommeren bonden: «Hvorfor ødela du klærne til den rike mannen?» Bonden stod musestille og sa ikke ett eneste ord. «Hørte du ikke? Hvorfor ødela du klærne til den rike mannen?» gjentok dommeren. Bonden sa fortsatt ingenting. «Jeg gjentar: hvorfor ødela du klærne til den rike mannen?» sa dommeren. Men fortsatt kom det ikke et eneste pip fra bonden.

“โอ้ ได้สิ! ได้สิ! เขาพูดได้! ข้ารู้ว่าเขาพูดได้! ข้าได้ยินเขาพูด-เศรษฐีตะโกนเสียงดัง “ระวังด้วย! ระวังด้วย! หลายครั้งเลย!” เศรษฐีตอบอย่างไม่คิด

Da sa dommeren til den rike mannen: «Ser du ikke at bonden er stum? Hvordan kan du kreve fra en som ikke kan snakke at han skal varsle deg?» sa dommeren.

«Åh jo!!! Jo! Han kan snakke!! Jeg vet at han kan snakke!! Jeg hørte ham. Han ropte høyt: Pass deg!! Pass deg!! Mange ganger!», svarte den rike mannen uten å tenke.

ผู้พิพากษาได้ตัดสินลงโทษชายเศรษฐีที่โกหก โดยชายเศรษฐีต้องจ่าย 1,000 เหรียญทองคำให้กับชาวนา และนอกจากนี้เขายังต้องยืนอยู่ต่อหน้าผู้คนทั้งหมดที่ตลาด และตะโกนว่า:

ฉันเป็นคนหยิ่งยะโสและเห็นแก่ตัว เป็นเหตุให้ฉันล้มลงในโคลน จนทำให้เสื้อผ้าอันแสนสวยงามและราคาแพงของฉันพังเสียหาย

Dommeren straffet den rike mannen for å ha løyet. Han måtte betale 1000 gullmynter til bonden og i tillegg måtte han stå på torget foran alle folk på basaren og rope: «Jeg var sjølgod og ville ikke dele. Derfor falt jeg ned i søla og ødela min fine og kostbare klede». Og snipp snapp snute, så var eventyret ute.

Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no